Mizah

Saka — Titreyin ey ahali, (Şevketlû) Efendimiz geliyorlar!

GÜLLER - DİKENLER

TRUMANIN PABUCU

Şöhret âfettir! Gazetelerde yılbaşı münasebetile Trumanın bir resmini gördüm: Müttehit Amerika Cumhurreisinin karlı bir havada alınan bu resminin altında şöyle yazıyor: «Cumhurreisi, kendisine kolonel bilmem kim tarafından hediye edilen pabuçların bastonla karlarını çıkartıyor.»

İlâhi Yarabbi!.. Başkan Truman büyük adamdır, bugün bütün dünya gözlerini ona dikmiştir. Medeniyeti, insaniyeti -evel Allah- odur. Bunlara inandık, iman ettik. Fakat rica ederim Başkan Trumanın pabucundaki karları bastoniyle çıkartması hangi siyasi meseleye temas eder? Bununla herkesi meşgul etmek - ne bileyim? - biraz acayip değil mi?

DERLER YA!

Aman ne hoş!

Doğan Nadi, arkadaşlariyle İzmire gitmiş. Efes harabelerini gezmişler. Taşlar üzerinde zar atarak oyalanırlarken zarların biri aralığa kaçmış. Leo telâşlanmış. Doğan sebebini sorunca:

—Benden sonra biri bulursa, eski Yunanlılar zar oynarlardı der diye korkuyorum! demiş, haklı değil mi?

BİR İSTİHALE...

Şehir Tiyatrosu artistlerinden Cahide Sonku tiyatrodan istifa ederek sinemaya geçmiş. Bu istihaleyi yazan Vatan gazetesi: «Çok kısa bir zamanda sahnemizin değerli bir elemanı olarak parlıyan Cahide ayrı ayrı jazda oynadığı rollerde ön plâna geçmiş, kıymetini her an hissettiren bir sanatkârdır. Jmit ederiz ki Türk filmciliğine büyük hız verir.» diyor.

Vatan refikımızın tiyatro münekkitleri yaman adamlardır. Kısa zamanda sahnemize değerli olan Cahide değil, ona bu sıfatı izafe edenlerdir.

Dur bakalım! İki gözüm... Daha Cahidenin Türk sahnesinde bir keyfiyet olabilmesi için bir kaç fırın ekmek lâzım.

Sinemada belki muvaffak olur. Çünkü orada lâzım olan başka meziyetlerdir.

MÜHİM BİR HÂDİSE

Kalkın ey ehli vatan! Kareler giyelim. Elimize taşlar alıp döğünelim. Tırnaklarımızla yüzümüzü gözümüzü yolalım. Gözlerimizden kanlı yaşlar akıtalım.. Bu büyük matemi mersiyeler okuyup cihana ilân edelim.

Ne var? Ne oluyor?

Ne olacak? Cahide Sonku Şehir Tiyatrosundan istifa etti. Gazetelerde resimler, röportajlar, mülâkatlar...

Bunlardan en hoşa gideni şu oldu:

Cahide Sonku bir gün kasap dükkânından et alıyormuş. Birisi yanına sokulmuş. «Siz artist Cahide hanım değil misiniz?» demiş. O da «Evet!» deyince böyle bir artistin et alacak hizmetçisi olmaması hayreti mucip olmuş.

Dünyanın her yerinde insanların içtimaî sınıfları ne olursa olsun kasaptan et almaları, bakkaldan masraf görmeleri ayıp değil bilâkis bir meziyettir. Hattâ tanınmış artistlerden «Mart Renye» ye ev kadınlığı da ayrı bir şöhret temin eylemişti.

Ama unutuyoruz... Malûm a Avrupalı sanatkârları biz artist yerine bile koymuyoruz. Onlar

CİHANGİR

Bence harp sonrasının en mühim siması Garri Davis isminde bir Amerikalıdır, Bu delikanlı kendine bir devletin tebaalık hakkını veren pasaportunu yırtıp yok etmiş ve kendini dünya vatandaşı ilân etmiş. Fakat işin kötülüğüne bakınız ki bütün dünya bir türlü bir araya gelip bu adama hüviyet varakası verememişler. Şimdi zavallıyı Fransadan da hudut harici yapıyorlar.

Biz hâlâ parlâmentolar arası gruplardan bahsediyoruz. Dünya evvelâ bir insanlar arası grup yapsın da ondan sonra sıra parlâmentolar arasına gelsin.

Daha bir ev halkını birbiriyle hoş geçindiremezken bütün dünyayı canciğer kuzu sarması yapmağa kalkışmak bir hayâli-muhâl olur.

YİNE O DERT

Hangi dert? diyeceksiniz:. Haklısınız. Dert bir değil beş değil, on değil... Füzûlî gibi:

Dert çok,.. hemdert yok...

Diye feryat etseniz yeri var... Burada yanacağımız dert kömür derdidir .Gazetelerin verdikleri haberlere göre hükûmet bilhassa Devlet Demiryolları bu meseleyi halletmiş... Yani bir kısım tren seferlerini lâğvetmiş. Yakında marşandiz seferlerini da tatil edecekmiş. Hattâ küçük Toros ekspresi kaldırılmış, büyüğünün de yalnız yaz mevsiminde işletilmesi düşünülüyormuş.

Kim ne söylerse söylesin... Benim dediğim çıkacak. Bir yerden bir yere gitmek istiyenler ancak kendi vesaitinden istifade edecekler.

Onun için şimdiden birer at, eşek, katır tedarikine bakmalı.

DİVÂN-I-ÂLÎ

Ulus, Meclisteki tokat hâdisesinde o esnada reislik eden Raif Karadenizin: «Kur. ğlu tarafından şahsı hakkında ileri sürülen tecavüzlere cevap verebilmesi için...» cümlesindeki (tecavüzler) i değiştirmiş, yerine (mütalâalar) demiş...

Buna kızanlar var. Bir matbuat haysiyet divanı olsaydı Meclisteki sözleri değiştiren bu gazeteye meslekten ihraç cezası verirdi, diyorlar.

Zavallılar! Daha Ulus'un ne olduğunu bilmiyorlar. Ulus bir gazete değil (İdâre-i-Husûsiye) dir. Onu haysiyet divanına hangi kabadayı götürebilir? Onun arkasındaki muazzam kuvvet:

Kim sürerse Ulus Beye elini
Kırarım darb-ı-dest ile belini

diyor.

BAHÇIVAN

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

15 Ocak 1949

YANİ

YARIN !

Sakın unutmayın; çünkü «Okuyucu sanatkârlar» a ait en yeni dedikoduları, Cahide hakkında bir yazıyla beraber yarınki «SALON» da bulacaksınız!

Sayı: 132 — Cilt 5. FİYATI 25 KURUŞTUR 14 Ocak 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE

ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 16
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

GEÇİCİ

«LÜKS Vergisi (geçici) komisyonun bu sabahki toplantısında...»

«Yol vergisi (geçici) komisyonda son şeklini almıştır...»

Bu geçici tâbiri (muvakkat) demektir. Zuhul buyurulmaya.. Fakat dilbazların (muvakkat)e - hiç bir münasebeti olmadan - (geçici) demeleri ile mesele geçmiyor ki... Kazık kakmış gibi duruyor. Halbuki bizde bu geçmişlere daima ehemmiyet verilir .Meselâ:

Bu da geçer Yâ Hû!
deriz. Yahut :
Geçdî Efendî o da bir zamân idi!
mısraile bir teselli buluruz.
Ey dil! dediklerin olur ammâ
zaman geçer!
sözünü de bundan evvelki ile beraber zikredebiliriz.

(Muvakkat) a (geçici) diyenler - öyle sanırım ki - bununla bazı kararların tesirlerinin azalacağını ümit ediyorlar; fakat nerede? Vergi olur da hiç geçer mi? Geçerse de her halde «Deler de öyle geçer!»

«Geçti Bor'un pazari, sür eşeğini Niğdeye...» meseli ile kurtulsak iyi... Fakat olamıyor işte.. «Geçmişe mazi, yenmişe kûzî...» meselini icat edenler bu (geçici) nin daima ensemizde boza pişirdiğini elbette bilmezler.

Geçmiş zaman olur ki hayali
cihan değer...
sözünü:
Geçici karar olur ki tesiri ciğer deler,
şekline ifrağ edebiliriz.

O zaman hepsine birden:
— Geç yiğidim, geç!
demekten başka çare yoktur.

MİZAHÇI

FİLİSTİN İŞİNE İNGİLTERE MÜDAHALE ETTİ..

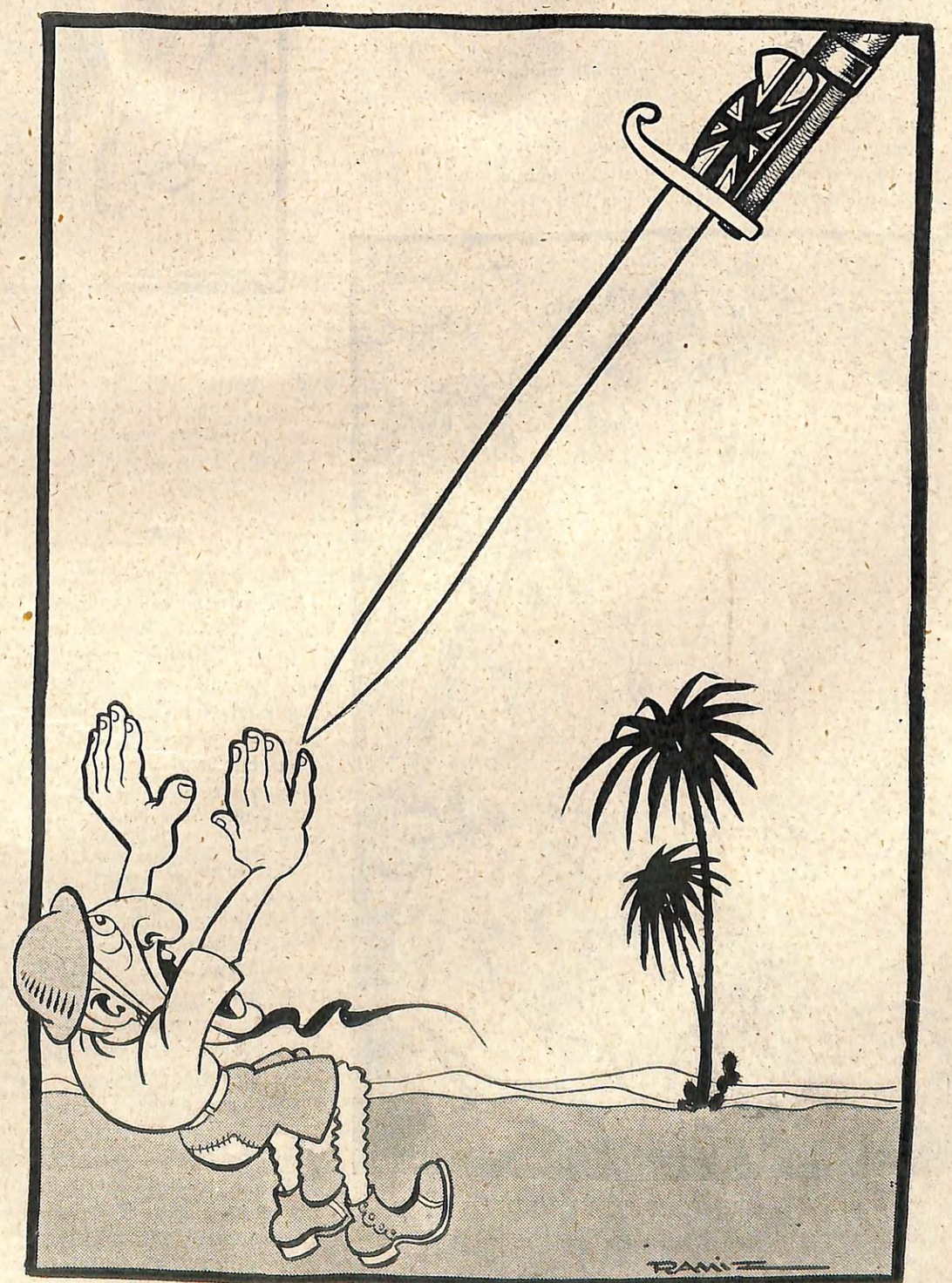

Yahudiyi öldürmektense korkutmak iyidir !

Sansürü kendinden matbuat

Yazan: Refi' Cevad Uluay

Matbuat kongresinde Bahadır Dülger idare heyetinin raporunu bir yapı kurar gibi bütün dinliyenlerin kafalarına çivilerken geçen seneki icraat meyanında «Gazeteciler Bayramı» nı da andı ve (Sansür) ün kalktığı günün her sene bir bayram olarak tes'id edileceğini söyledi.

Yanımda oturan filozof Rıza Tevfik üstadın köpüklü bir şelâleyi andıran sakalından kulağıma doğru şu mülâhaza aktı:

— Sansür kalktı mı?

Ne doğru, ne geniş, ne şümullü bir sualdi !

Evet, sansür kalktı mı? Filhakika İkinci Abdülhamit devrinde olduğu gibi gazetelerin provaları tab'edilmeden evvel onları okuyacak ve dokunaklı yerlerini çizecek bir adama gönderilmiyor... Fakat bizde sansür daima mevcuttur ve bir an gazetelerin yakasını bırakmamıştır.

Bunu da ikiye ayırmışlar:

Kablettab' sansür,

Ba'dettab' sansür.

Birincisi, çok rahattı. İstediğimizi yazar, dizdirir gönderirdik, yutarlarsa çıkardı. Yutmazlarsa çizerlerdi.

İkincisi felâkettir. Bazan bir kelimenin üzerinde gazetenin sahibi, başmuharriri, yazı işleri müdürü, muharrirler uzun uzun düşünürler, bir türlü işin içinden çıkamazlar.

Bugün vaziyet böyledir; matbuat kanununun, Sultan Mahmuda Veli Efendizadenin ikram ettiği buzlu hoşaf gibi buzu kendindendir. Çok defa yazanları ve yazıdan mesul olanları kahvaltı etmiş ispinoz gibi düşündürmektedir.

★★

Abdülhamit zamanında padişahın tahta çıktığı günün şerefine yapılan donanma gecesini «İkdam» gazetesi «Bir leylei mes'ude» diye yazmış, sansür tasdik etmiş. Hurufat makineye girerken «mes'ud» un (ayin) denilen bir harfi düşmüş... Eski yazılışa göre bu kelime (müsevvede) okunuyor; yani «Siyah gece»!.

Zavallı Ahmet Cevdet... Palas pandıras yakalanıyor; Yıldıza götürülüyor. İstintak, isticvap.. Nihayet işin bir yanlışlık olduğu anlaşılıyor. Güç belâ yakayı kurtarıyor .

Dokuz ay müstesna, baştan başa örfi idare demek olan meşrutiyet devrinde Beşinci Mehmedi, Arnavutluğu teskin ederiz ümidiyle Arnavutluğa götürdüler. Bu seyahat yine Ahmet Cevdetin başına bir iş açtı.

Padişah, inmeğe binmeğe artık iktidarı kalmıyan çökmüş göçmüş bir adamdı; bu zavallıyı dağ bayır dolaştırdılar; seyahatten avdet ettiği, pardon! O zamanın tâbirince muâvedet buyurdukları zaman İkdam sahibi Ahmet Cevdet makalesine merhum Galip Paşanın Sultan Abdülâzizin Avrupadan gelişinde Kastamonu lehçesiyle yazmış olduğu kasidenin ilk beytini koydu :

Çalaba çok şükür olsun ulu Sultan geldî
Gelmesiyle yeniden gövdemize can geldî

Fakat, gelgelelim Arap harflerinde (ulu) ile (ölü) nün yazılış tarzı birdir. O zaman bu beyit:

Çalaba çok şükür olsun ölü Sultan geldî

oluyordu .Tabiî kıyamet koptu. Cevdet Beyi (Divan-ı-harb-ı-örfi)ye götürdüler; az kalsın mahkûm edeceklerdi. Gazeteyi bir kaç gün kapattılar. çok sonra merhum bu meseleyi tazelediğimiz zaman :

— Azizim !dedi, bizim Beşinci Mehmede insan nasıl ulu der; zavallının ölüden kalır yeri mi vardı?

Bugün Matbuat Kanunu bu tuzu biberi kendinden sansürü pek güzel yapmaktadır.

Biz, gazeteciliğin bayramını yapaduralım. O da sansürlüğünü bize yaptırsın... Ne olacak? Ölümlü dünyada böyle bal gibi geçinir gideriz!

ÇELEBİ BÖYLE OLUR BİZDE TASARRUF DEDÜĞÜN !

Vur abalıya !

KÖYLÜYE TOPRAK VERİLDİ !

— Ekmeğimizi daştan çıkarmağa uğraşırken sakın düşme..

— Korkma garı, biz büyükler gibi eğreti durmayoruz, sağlam kazığa bağlıyız!

Görünmeyen Adam anlatıyor:

"Cahide„ nin esrarı

Yazı yazarken gözlerimin önündeki kelimeler oynamağa, kâğıttan yükselerek harfleri dağılıp yeniden birleşe birleşe muhtelif sesler halinde kulağıma damlamağa başladı. Anladım: Görünmiyen Adam gelmişti!

— «Ne haber? Cahidenin Şehir Tiyatrosundan niçin istifa ettiğini öğrendiniz mi?» diye sordum.

— «Anlatayım» dedi ve anlattı :

«Tabiî kendisini tiyatroda aramadım. Doğru bankaya gittim: Malûm ya, Cahide sanat hayatımız için başlı başına bir servettir. Lâkin orada da bulamadım. Belediye Gazinosunda dediler. Koştum. Beni görünce (pardon, sesimi işitince) şöyle bir toplandı. Masasında bir genç aktör de vardı çünkü.

— Nasılsınız? Ne yapıyorsunuz? diye sordum .

— Dinleniyorum! dedi, yorgunluk alıyorum!

Hemen, Nasrettin Hocanın boşaf hikâyesini hatırladım. Bari biraz da bendeniz dinleneyim diyecektim ama, sustum.

— Ne istiyorsunuz benden? Siz kimsiniz? diye sordu. Aklıma bir muziplik geldi; sesimi kalınlaştırdım:

— Beni göremezsiniz! Nafile bakmayın! Ben vicdanınızın sesiyim. Sizi sorguya çekeceğim!

Sevimli artist bir an Ofelya tavrı mı takınsın, yoksa Juliet masumiyetini mi giyinsin, karar veremedi. Nihayet Ladam O Kamelyadaki Margörit Gotyede karar kıldı :

— Sizi dinliyorum, dedi.

— Tiyatrodan istifanızın hakikî sebebini itiraf edin!

— Bunu senin için, evet, yalnız senin için yaptım; ah, neler diyorum, neler düşünüyorum! Esasen inkâra imkân var mı? (Sesini titreterek) Senin için, yalnız senin için!.

Hafifçe bozulmuştum.

— Ne münasebet? diye sordum.

— Sizden bahsetmiyorum canım, (Para) piyesinden bir cümle söyledim.

— Ha?.. Şimdi anladım. Demek işin içinde para var?

— Hayır! Moda meselesi...

— Ne gibi?

— Biliyorsunuz biz Belediyeye bağlıyız. Fakat, mahkeme nazarında memur değiliz. Buna mukabil memur maaşı alırız. Yani bütün memurlar gibi benzimiz soluktur. Saçlarım da plâtine! Doğrusu ciğer kırmızısı kâğıt lira harcamak benim için hiç de asorti değil. Sarışın İngilizler sarı altın liralar teklif ettiler. Ben de Arthur Rank film kumpanyasının Türkiye mümessili olacağım. Herkes bunu ne bilecek? Tabiî beni İngilterede film yıldızı oldum zannederler. Böyle parlak ve ihtimal kuyruklu bir vaziyet varken Şehir Tiyatrosunda neden ömrümü tüketeyim? İşte işin aslı bu, aziz vicdanım!

Bu açık itiraf karşısında ekseriyete karşı eli kolu bağlı bir muhalif gibi dilim tutuluverdi. Meğer Cahidenin esrarı bu imiş... Anladınız mı?»

Görünmiyen adam, teşekkürlerimi beklemeden, satırların arasından kaybolarak, geldiği gibi çekilip gitti.

GÜVEMLİ

VUR VURANIN, KIR KIRANIN, DESTURSUZ BAĞA GİRENİN HALİ BUDUR :

— Hey ağalar, kendinize gelin yahu, altmış paralık mer'a için ortalığı Meclise çevirdiniz be!

— *Rica ederim bay patron, bırakın beni, mesai saati başlamadı, henüz öğle tatilindeyiz !*

Tek keramet

Yunus gibi

Felekten, fazla değil, bir gün çalasım gelir;
24 saat kadar Bakan olasım gelir:

24 saat kadar binip bir hususîye
İnince emeklilik hakkı alasım gelir!

Bir gün bakanlık için her ay 150 lira;
Düşündükçe keyfimden gülüp ölesim gelir.

Müfritlerden birinin nutkunu dinleyince
Öfkeden saçlarını hemen yolasım gelir.

Ancak elimde kalır korkusiyle saçları
Hiddetle bir soğuk su bulup dalasım gelir.

Fakat Terkos kesilmiş, Elmalıdan haber yok;
Hayretimden bu hâle artık gülesim gelir!

Eğitim Bakanının dîne dâir sözleri
Öyle tesîr etti ki namaz kılasım gelir!

Perukalı, maskeli bir devr içinde, Ozan,
Pençem hazır, şimdi de tırnak bulasım gelir .

DELİ OZAN

Memurların Demokrasi marşı

Demokratız bizlere ocak başı salondur,
Halkçıların her sözü bize göre balondur.

Bayar neye (ak) dese Bayur hemen (kara)der,
Önerin nazarında hep güzeller tapondur .

Bir hayli kozmopolit vatanperver kesildi,
Hele bazı yobazlar eski bir farmasondur.

Ortada açıkgözler ense, göbek şişirir,
Pabuçları plâstik, çorapları naylondur.

İncir dikti halkçılar memurun ocağına,
Bir çoğunun varlığı köhne bir pantalondur.

Şimdiki maaşların ömrü bir hafta sürer,
Ceplerde kalan ancak bir kaç eski kupondur.

Dokuz yıllık çileyi dolduran bu dervişler,
Sanki atomla yanmış Zavallı bir Japondur.

Geçti o tatlı demler, o eski şatafatlar;
Bugünün bahtiyarı makaracı Mişondur .

Hey (Çinârî) bu derdin sağlam ilâcı varsa
Karaborsa görmemiş protakalla limondur...

Ankara: ÂŞIK ÇİNÂRÎ

Fotografçı — Bayancığım, resminizde biraz neşeli duruyorsunuz!!

Kongre Zabıtları

Gazeteciler Cemiyetinin kongresi yapıldı. Meslek sırrıdır ama, olup bitenleri kırk yılda bir yalan katmadan kaydediyoruz:

İdare heyeti raporu okunurken Ercümend Ekrem, önünde oturan Ulunay'ın kulağını tüyle gıdıklıyordu (vallahi ve billâhi). Hatipler, ne hikmetse tir tir titriyorlardı. Öğrendik ki bir çok üyelerimiz yalnız kömür bedeli dağıtıldığı zaman cemiyete uğrarlarmış ve müesseselerde daktiloları saat beşte kabul etmek âdetmiş. Nüsret Safa tam:

— İdare heyeti karşımıza bravo dedirtecek bir raporla gelmemiştir!

Dediği sırada herkes «bravo!» yu bastırarak bu noksanı telâfi etti. Söze başlıyanların:

— Benden evvel konuşan arkadaş bu mvezuda kâfi derecede söyledi. Yalnız ben de bir noktaya temas edeceğim!

Diye başladıklarına dikkat eden Cahit Uçuk Kanca'ya:

— Ne hikmet, ille bir noktaya temas etmeden konuşamıyorlar!

Diye hayret etti. Azaya 6000 liralık evler temini konuşulurken Mahmut:

— Ben ayda yüz lira kazanırken evi ne yapayım? Satar sırtıma palto alırım birader, vazgeçin bundan! sözleriyle herkesi bu güzel rüyadan uyandırdı. Burhan Belge, arka sıradan söze başlamıştı. Bir buçuk saat kadar konuştuğu sırada kendisini göremiyen Cahide:

— Anlaşıldı, muhakkak Ulus yazarıdır! dedi. Kemal Onan ağzını bir karış açmış dinliyor, herkesin birbirine kendisini gösterdiğini dahi göremiyordu. Alişan Dobra, kendi soyadına kapılarak, müstehçen bir konuşma yaptığı için susturuldu. İdare heyeti adına Felek Burhan izahat verdikten sonra Necdet Ataker atıldı:

— Demindenberi Feleğin meşhur pazar sohbetlerinden birini dinliyorum sanıyordum; şimdi anladım ki idare heyeti savunuyormuş!

Felek yüksek sesle:

— Geç kalmışsın! diye mukabele etti.

Enis Tahsin, Eşref Şefik'e cevap verirken:

— İdare heyetinin salâhiyetlerinden bahis buyurdular. Lâkin ne dediklerini pek anlıyamadım!

Deyince Eşref Şefik izah etti:

— «Yetki» demiştim, ondan anlamamıştır!

Neticede idare heyetinin aşçılık ve şoförlükten anlamadığına karar verilerek toplantı yarına bırakıldı.

İLK GECE :

— *Biraz karnım şiş diye üzülme kocacığım, bu kadarcık kusur kadı kızında da bulunur !*

— *Öf.. Amma yol teptik be!*
— *Sus ülen, yerin kulağı var, duyarlar da yol vergisini yine arttırmağa kalkarlar !*

FIKRALAR

ÇOK ŞÜKÜR !

Derbederliği ile tanınmış bir arkadaşı o gün de onun kapısını çalmış :

— Öyle sıkıntıday_m ki, azizim, diyordu. Tasavvur edemezsin. Fakat kimden borç istiyeceğimi bilmiyorum .

Zühtü Çubukçu derin bir nefes aldı :

— Oh! Çok şükür! Benden istiyeceksin zannetmiştim...

KÖMÜR

Torunu ,harıl harıl soruyordu:

— Bir ton kömür ne kadardır, dedeciğim?

Kömür Tevzi Müessesesi Müdürü Rasim Akyaşar cevap verdi:

— Belli olmaz, yavrum! Havasına ,mevsimine, alana, verene ,doldurana, taşıyana, getirene ,merdivenden yukarı çıkarana göre değişir!

GÖZLÜKLÜ

Ecnebi Nükteleri

— Çağırsanıza köpeğinizi?
— Haydi Çomar, o kadar yeter!

Kaynana — Böyle nazik vaziyette kızımı yalnız bırakırım mı sandınız?

— Bak karıcığım, gördün ya, mavi elbise altına pek alâ pembe don giyilirmiş!

Daktilo — Ziyaretçinin adı aklımda kalmadı ama, sesi Charles Boyer'nin sesine, gözleri Gable'in gözlerine benziyordu!

Piyes muharriri — Facia yazarım ama, icap ederse halkı güldürebilirim de!

Hikâye

Balo

Yazan
VİRGUL

Yeni sene gireli bugün on üç gün oldu... sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Bizim eve yılbaşının bütün o gürültü-patırtısı bundan tam üç ay evvel girdi. Bir çoklarının, daha doğrusu, bir çok evlilerin de her halde ayni şey başlarına gelmiştir. Çünkü, malûm ya - Allah eksik etmesin - evli başın derdi büyüktür.

Yılbaşı sizin eve hangi gürültüyle girdi ,bilmiyorum; fakat bizim eve elbise gürültüsüyle girdiğini gayet iyi biliyorum.

Bizim gürültü Kaftanzadelerin Beylerbeyindeki büyük yalılarında yılbaşı için büyük bir balo hazırladıkları haberiyle başladı. Tanırsınız; tanımazsanız da her halde işitmişsinizdir: Kaftanzadeler Boğazın en eski ve en zengin ailesidir. Dededen kalma konakları, babadan kalma yalıları, anadan kalma köşkleri vardır. Beyoğlundaki çifte çifte apartımanlar caba. Yaz kış yalılarında otururlar, cuma, pazar ziyafet verir, toplantı tertip ederler.

Yılbaşı gecesi için de; bir kostümlü balo yapmaya karar vermişler ve bunu daha üç ay evvelinden eşe-dosta ilân etmişlerdi.

— «Aman ne güzel! Aman ne güzel! Gideyim Perihan'a haber vereyim.»

Perihan dediği bizim hanımın en yakın ahbaplarından biridir. Ona sorarsanız «Perihan'ın benden başka ahbabı yok» der ama, benim edindiğim kanaate göre, Perihan'ın İstanbulda herkes ahbabıdır. Çünkü biz bütün dedikoduları ondan duyarız.

Netekim, karım akşam eve geldiği zaman, Perihan'ın bu balodan bizden evvel haberi olduğunu söyledi ve:

— «Biliyor musun?» dedi. «Perihan bana güzel bir fikir verdi.»

— «Ne hakkında?»

— «Ne hakkında olacak! Balo hakkında.»

— «Hangi balo?»

Karım kızdı. Kızmakta da hakkı var ya: «Dünya-âlem bu balo ile meşgul», ben hâlâ «Hangi balo?» diye soruyorum. Fakat benim de hakkım var: O kadar dert ve üzüntü arasında baloyu mu düşüneceğim?

Karım anlatıyordu :

— «Perihan bana dedi ki, baloda ne giyeceksin? dedi. Ben de dedim ki, daha karar vermedim, dedim. A! kardeş, dedi, baloya üç aycık kaldı, terziler hıncahınç, dedi, çabuk karar ver, yoksa yetiştiremezsin, dedi. Ben de dedim ki, nasıl bir elbise yaptıracağımı bilmiyorum, dedim, sen bana bir fikir versen ,dedim. Bunun üzerine kafa kafaya verdik, ne yapalım, ne yapalım, diye düşündük. Nihayet Perihan dedi ki, aklıma bir fikir geldi, dedi: Sen bu baloya giderken bir kaftan giy, dedi.»

— «Kaftan mı?» dedim.

— «Evet. Kaftan. Sırmalı kaftan. Kaftanzadelerin balosu için...»

— «... Biçilmiş kaftan!»

Üç ay bu! Dile uzun! Hakikatte göz açıp kapayıncaya kadar geçer. Bu üç ay da öyle oldu. Son günler de birer birer geçip artık saatlar sayılmaya başldıkça bizim hanımın heyecanı da artıyor, Kaftanzadelerin balosunda sırmalı kaftaniyle yaratacağı «sükse» yi düşündükçe baygınlıklar geçiriyordu.

*
* *

Yılbaşı akşamı bizim hanımlar hanımını aldık. Beylerbeyinin yolunu tuttuk. Bereket versin, yalı işkeleye üç dakikalık bir mesafededir. Dış kapıda uşaklar iç kapıda halayıklar karşıladı. Taşlıkta da evin büyük kızı Selma hanımefendi bizi buyur etti.

Fakat bizim hanım yerinde mıhlanıp kalmıştı. Ne oluyor? diye bir ona baktım, bir ev sahibine: O zaman anladım ve az kalsın «A!» diye haykıracaktım: Kaftanzedelerin büyük kızı Selma Hanımın arkasında da sırmalı bir kaftan yok mu?

İşi alaya boğduk, içeri girdik.

Daha doğrusu, içeri girmeye teşebbüs ettik: Çünkü, eşikte yine ayaklarımız mıhlanıp kaldı. Çünkü içerisi baştan aşağı... kaftan doluydu!

«Baştan aşağı» mı dedim? Affedersiniz: Yalnız biri müstesna: Perihan! Kaftanlıların arasında siyah ve sade bir tuvaletle derhal göze çarpıyordu.

O zaman işi anladım: Bu oyunu oynayan Perihandı!

Bizim kaftanlı hanımlar birbirlerinden farksız kalınca, gündüz aydınlığında birer mum gibi, sönüvermişlerdi. Ben bile, hiç sevmediğim halde, Perihanla on kere dansettim...

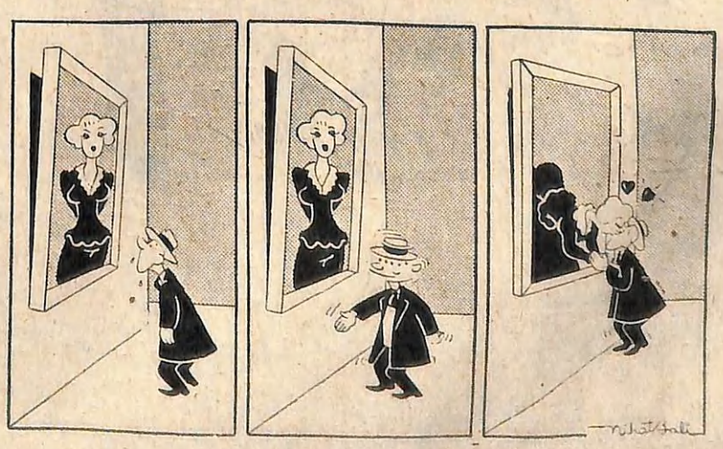

Canlı tablo !

Çömezin Röportajları:
132
Açığa Çıkarılanlar!

Çizen: RAMİZ

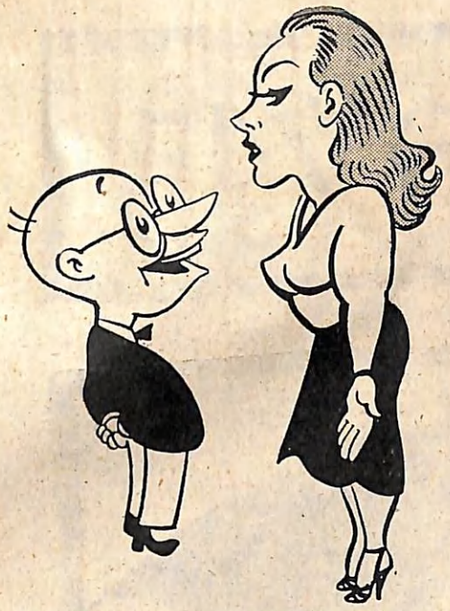

Çömez — Siz ne yapacaksınız?

Daktilo — Şimdiye kadar bizi Devlet bağrına basardı, şimden sonra başkaları basar!

Çömez — Ya siz ne yapacaksınız?

Ticaret memuru — Köprüde avuç açıp müşteri bekliyeceğim!

Çömez — Siz ne yapacaksınız?

Maliye memuru — Bal tutan parmak yalarmış, ben avucumu yalıyacağım!

Çömez — Sizin haliniz ne olacak?

Tekel memuru — Yine tek ele muhtaç olup avuç açacağız!

Çömez — Ne yapacaksınız?

Eğitim memuru — Şimdiye kadar okuttuk, çıkartırlarsa biz okuruz!

Çömez — Ne yapacağınızı öğrenebilir miyim?

Ulaştırma memuru — Herkesi yerine ulaştırdığım gibi kendimi de tahtalı köye ulaştıracağım!

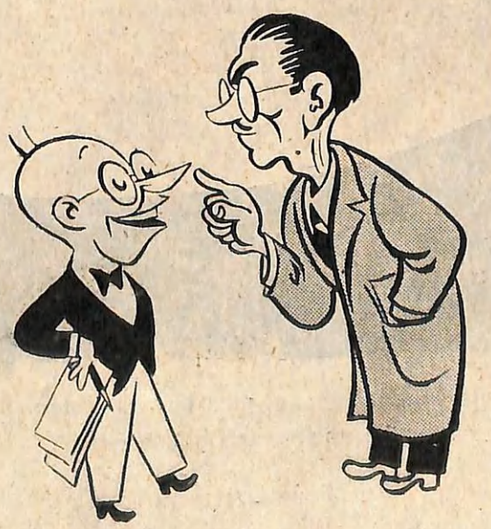

Çömez — Siz ne yaparsınız?

Bayındırlık memuru — Eskiden fen mühendisi idik, şimdi kaldırım mühendisi oluruz!

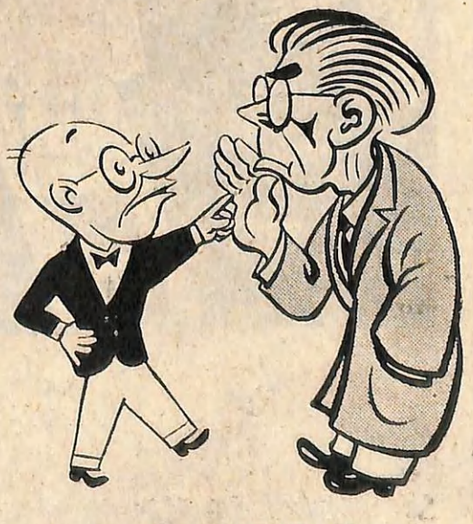

Çömez — Siz ne yaparsınız?

Adalet memuru — Adaletin tecellisi buymuş der, borç almak için dostların yakasına asılırım!

TOMBUL TEYZE

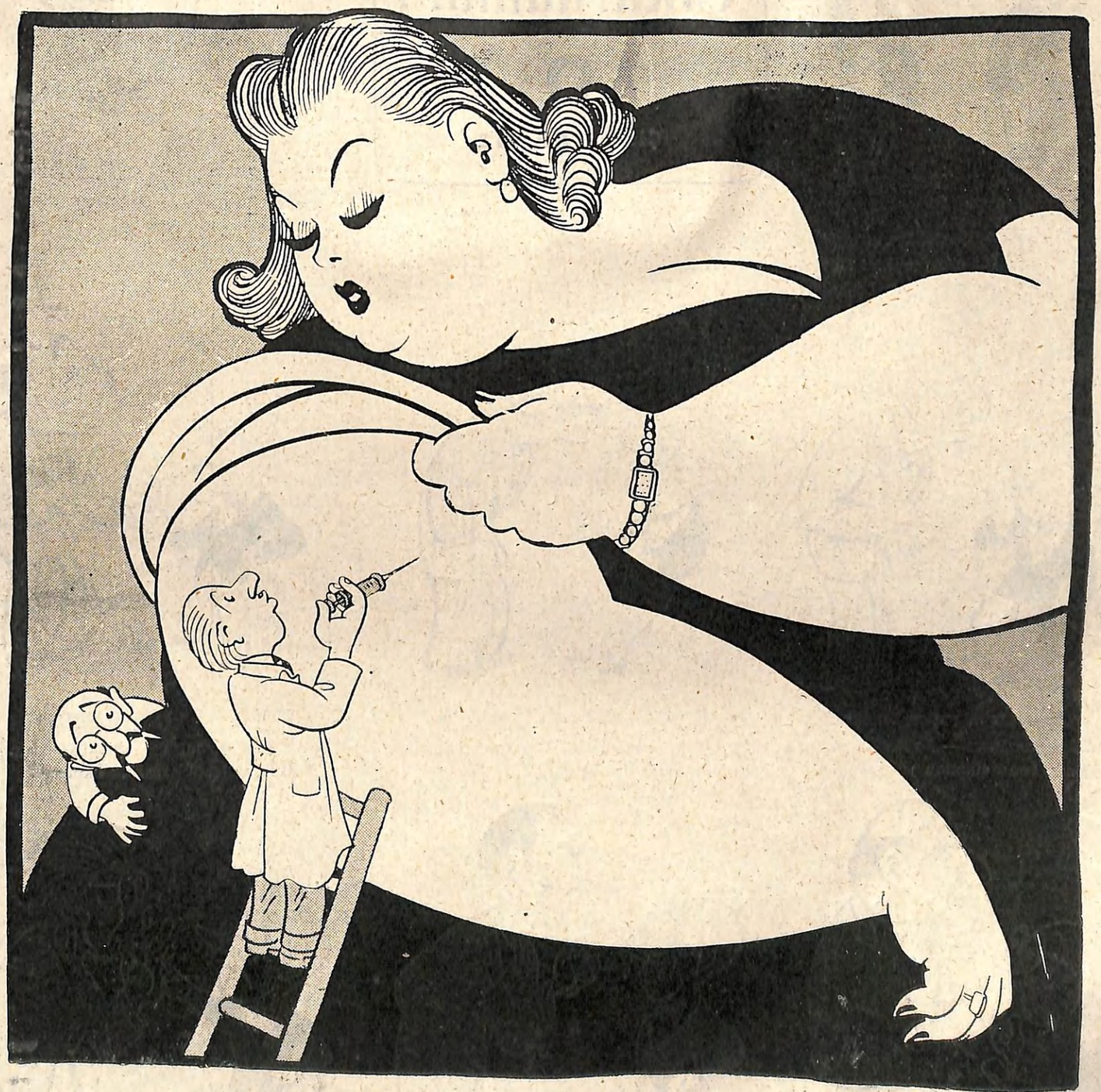

Doktor — Korkmayın bayan, pire ısırması kadar acıtır..
T. T. — Desenize kocamın öpmesi gibi bir şey?!

T. T. Postası

S. Soykan, Teşvikiye:

S — Şirin Teyzeciğim,
Amerikan yardımı, Amerikan yardımı diye işitip duruyoruz. Bu Amerikan yardımının ne olduğu, nereden gelip nereye gittiği hakkında bizlerin tabiî hiç bir fikrimiz yok. Lâkin, bizim de yardıma ihtiyacımız var. Acaba müracaat etsek bize ayırırlar mı?

C — Yavrucuğum,
Amerikadan gelen her şey nedense naylon gibi rağbet görüyor. Bu moda üzerinde benim de pek bilgim yok. Daha ziyade siyasî bir mesele olacak. Lâkin istemekte ısrar ederseniz size de belki yardım olsun diye bir top Amerikan bezi ayırırlar; yaza da yeter, kışa da!

FIKRALAR

FİLM

Salamon, sinemanın ne olduğunu unutmamak için, kırk yıldan sonra bir gece karısını alarak paraya kıymış, film görmeye gitmişti. Talihlerine korkunç bir filme düşmüşlerdi: Eski bir şatoda zindancılar esirlere işkence ediyorlar, kırbaçlarla dövüyorlar, cenderelerde inletiyorlardı.

Rebeka dayanamayıp ellerini yüzüne kapadı ,başını öbür tarafa çevirmişti.

Salamon göz uciyle bunu görmüştü. Hemen karısının bileklerine yapıştı ve alçak sesle:

— Aç yozlerini, Rebeka! dedi. Sen film yoresin diye para verdim. Yormezsen iki liraya yazık olacak...

BORÇ

Bir arkadaşı öğünüyordu:

— Bugünkü bütün varlığımı, bütün değerimi anneme borçluyum...

Feridun Fazıl Tülbentçi hayret eder gibi göründü :

— Yok canım! O halde niye birkaç lira gönderip borcunu kapatmıyorsun?

MAL

Demokrat Partiye âzâ yazmak üzere dolaşan bir propaganda heyeti bir köye gelmiş, Mehmet Ağaya soruyordu :

— Sen hangi partidensin, agam?

Mehmet Ağa hayretle baktı:

— Parti de ne demek, oğul?

Anlatmaya çalıştılar :

— Bizim memlekette iki parti var. Birinin yolu...

Mehmet Ağa anlamıştı:

— Yeter, yeter, dedi. Anladım. Bizim köyden de kasabaya giden iki yol vardır. Fakat kasabaya mal götürdüğüm zaman kimse bana «hangi yoldan geldin?» diye sormuyor, «malın iyi mi?» diye soruyor.

ECDAT

Necip Fazıl, ecdadının çok eski ve asil bir soydan geldiğini söyliyerek öğünüyordu :

— Nüfus kütüklerindeki ve tarihlerdeki kayıtlara göre dedelerimizi tâ Sultan Osmana kadar tesbit edebiliyoruz.

Orhon Arıburnu bir kahkaha koyuverdi :

— Amma attın sen de birader! Nerdeyse «dedelerim Nuhun gemisindeydi» diyeceksin!

Necip Fazıl itiraz etti:

— Ne münasebet! Öyle şey olur mu! Bizim ecdadımız kimsenin gemisine binmezdi. Kendi gemileri vardı...

YANLIŞLIK

Radyo temsil kolu sanatkârlarından Kemal Tözem sokakta eski bir ahbabiyle karşılaşınca şaşırdı ve:

— Allah Allah! diye haykırmaktan kendini alamadı. Ben seni öldü biliyordum, ayol! Öyle söylediler...

Ölüp dirilen adam gülümsedi:

— Evet ,birader, öyle bir şayia çıkardılar, ama, ben inanmadım. Daha bu haberi duyar duymaz yanlış olduğunu derhal anladım...

KOMŞU

— Geçen hafta sizden ütü almıştım. Geri getirdim mi?

— Hayır.

— Eyvah! Şimdi ne yapacağım? Tekrar ütü lâzım oldu da almaya geldimdi.

BURASI İSTANBUL!

Beyoğlunun arka sokaklarından birinde hacı ağanın karşısına bir haydut çıkmış, tabancayı dayamıştı:

— Sökül paraları, ağa! Yoksa kafanı patlatırım!

Hacı ağa güldü:

— Beni enayi mi sandın, oğul! Burası İstanbul: İnsan kafasız yaşayabilir emme, parasız yaşayamaz!

BULUNMAZ ADAM

Mecdi Sadrettin Sayman bir arkadaşını methediyordu:

— Böyle insana nadir tesadüf edilir, birader. Kendisine gaye edindiği noktaya doğru büyük bir azimle ilerler; sağına, soluna hiç bakmaz. Ne arkadaşları, ne eşi dostu onu yolundan ayıramaz .Karşısına çıkanı, hatır, gönül tanımadan, devirip geçer... Böyle bir adam gördün mü sen?

Mekki Sait Esen cevap verdi:

— Çook! Meselâ taksi şoförleri!

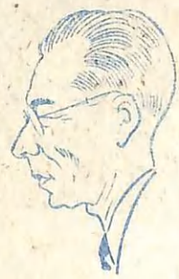

VAAD

Dr. Nuri Ömer Ergene talebelerinden birini imtihan ediyordu :

— Bayılan bir adama ne yaparsınız?

— Konyak içiririm.

— Konyak yoksa?

— Vaadederim.

YENİ NESİL

Reşat Nuri Güntekin, edebiyat dünyamızın tahlilini yapıyordu:

— Eski nesil çok velûd muharrirler yetiştirmişti. Meselâ...

Onun misal vermesine kalmadan Cavit Yamaç atıldı:

— Ne beğenmiyorsun ,üstadım: Eski neslin velûd muharrirlerine mukabil bugünkü neslin de veled muharrirleri var...

ÖKSE

Kuduz Hastanesi Müdürü Doktor Zekâi yılbaşı gecesi Taksim Gazinosunda arkadaşlarından birinin hep ayni kadınla dansettiğini görmüş ve şaşmıştı. Sonradan rastlayınca sordu :

— Dün gece bir tek kadınla dans etmen merakımı mucip oldu. Yoksa âşık mısın?

Arkadaşı güldü :

— Değil, birader; mesele başka: Kadın bana gayet meraklı bir cinayet romanı anlatıyordu.

Sayı: 132

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

Mizah

DÖNERE BUYURUN !